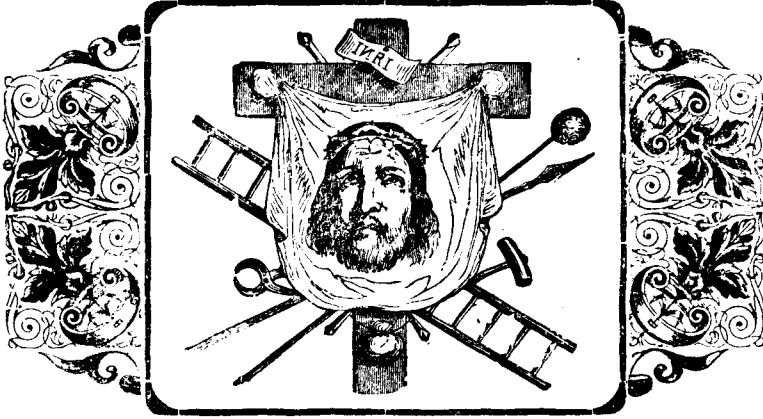

FULLA PARROQUIAL

DEL BISBAT DE GIRONA

Indulgència

En concedeix 50 dies a tots els qui amb devoció llegeixin o escoltin llegir aquesta fulla, l'Il·lm. Dr. D. Josep Vila i Martínez, Bisbe d'aquesta Diòcesi.

MARTIROLOGI

- 11, DIUMENGE**, III de Quaresma. —✠ Sants: Eulogi, prev. i Eutimi, b., mrs.; Fermí, ab.; Aurea, v.—*Missa del diumenge, color morat.*—«Camineu en la caritat com el Crist que ens ha estimat».—(Epist.)
- 12, DILLUNS.**—Sants: Gregori el Gran, p. i dr.; Mamilià, mr. i Teòfanes, monjo.—*Missa de S. Gregori, color blanc.*—«Lloen a Déu els Sants i vosaltres que sou humils de cor.»—(Introit.)
- 13, DIMARTS.**—Sants: Roderic, prev.; Sabí, mr.; Ramir, monjo, Eufràsia, v.; i Cristina, v. i mr.—*Missa de la fèria, color morat.*—«Guardeu-me, Senyor, com a la nina de l'ull.»—(Intr.)
- 14, DIMECRES.**—Sants: Patrici i company mrs.; Lleó, b. i mr.; Matilde, emperadriu d'Alemanya; Florentina, v.—*Missa de la fèria, color morat*—Dejuni.—Lluna, Quart minvant.—«Si un orb guia un altre orb, amb tots canran a la fossa.»—(Evangeli.)
- 15, DIJOUS.**—Sants: Raimond, ab. de Fitero, català; Longinus, soldat; Madrona, criada i mr.; i Lucrècia v. i mr.—*Missa de la fèria, color morat.*—«Tots els ulls són girats envers vos, Senyor.»—(Grad.)
- 16, DIVENDRES.**—Sants: Tacià i Ciriac, diàques mrs.; Julià, mr.; Heribert, b. i Abraham, ermità.—*Missa de la fèria, color morat.*—Dejuni amb abstinència.—«Qui begui de l'aigua que jo li donaré, ja mai més notindrà set.»—(Evang.)
- 17, DISSABTE.**—Sants: Patrici, b. i cf., apòstol d'Irlanda; Josep d'Arimatea, deixeble de Jesús; Gertrudis de Brabant, v.—*Missa de S. Patrici, color blanc.*—Dejuni.—«Veu's aci al servidor prudent i fidel que Déu ha constituït al cap de sa família.»—(Comunió.)
- 18, DIUMENGE**, IV de Quaresma.—✠ Sants: CIRIL DE JERUSALEM, b.; Brauli, b.; i el Beat Salvador d'Horta, fill de Santa Coloma.—*Missa del diumenge, color morat.*—«Que la pau regui en ton recinte i el repós en vestres palaus.»—(Gradual.)

Evangelh

(Sant Mateu, cap. XI, vv. 11-28.)

JESÚS estava traient un dimoni que era mut. I quan hagué tret el dimoni, el mut parlà: i la gent es quedà meravellada. I alguns d'ells deien: «Es per Belzebú, príncep dels dimonis, que lança els dimonis.» I altres, per temptar-lo, li demanaven un senyal del cel. I veient Ell llurs pensaments, els digué: «Tot regne dividit contra ell mateix es destrueix i, casa sobre casa, s'atterra. Així, doncs, si Satanàs es divideix contra ell mateix, com s'aguantarà el seu regne? Puix que vosaltres dieu que en virtut de Belzebú trec jo els dimonis, els vostres fills per qui els treuen? Perxò ells seran els vostres jutges. Mes, si per poder de Déu trec els dimonis, certament és pervingut a vosaltres el regne de Déu. Quan un home fort i ben armat guarda l'entrada de la seva casa, són a segur totes les coses que posseeix. Mes, si en ve un altre de més fort que ell i el venç, li pren totes les armes en què es confiava i reparteix ses despulles. Qui no és amb Mi, és contra Mi, i qui amb Mi no recull, escampa. Quan l'esperit immund és eixit de l'home, va errant pels erms buscant-ne pas; i no trobant-ne diu «Me'n tornaré a la meua casa d'on só eixit. I en tornant-hi la troba tota neta i arranjada. Llavors va i pren altres; set esperits, més dolents que ell i entrant, hi fan posada. I les darrerries d'aquell home són pitjors que les primeries... I succeí que, mentre això deia, de la generació s'alçà la veu d'una dona i li digué: «Benaventura les les entranyes que et portaren i els pits que t'han alleïtat.» Respon ell: «Benaventura's són més aviat, els qui escolten la paraula de Déu i saben guardar-la.»

Els endemoniats. — Endemoniat, o posseït del dimoni és una persona de la qual el maligne esperit n'ha pres possessió i té domini sobre el cos de la mateixa. Aquest domini el manifesta el dimoni impedit el moviment d'alguns membres, o fent-los moure contra la voluntat de la persona: una de les manifestacions, és per moure la llengua; fer-li dir injúries i blasfèmies contra Déu. Abans de la vinguda de Jesús, quan el dimoni tenia més llibertat i més poder sobre dels homes, eren molts i molts els endemoniats; però Jesús vingué a destruir el poder de Satanàs, i de llavors ençà són pocs els posseïts del dimoni. Hi ha malalts qui tenen alguna semblança amb els endemoniats, sobre tot quan a la malaltia s'hi ajunta una mala voluntat; per això en nostres temps s'hi ha d'anar en molt de compte en definir, si una persona és o no és endemoniada. Pot el dimoni amb permissió divina, i quasi sempre en càstig del pecat, tenir domini sobre el nostre cos, però jamai sobre la nostra ànima, és a dir, no ens pot fer pecar per força. Però el qui peca és esclau de Satanàs, perquè el subjecta a la perversa voluntat de Satanàs, qui vol arrencar del nostre cor lo més noble que tenim, la gràcia santificant.

Tanta por que ens fa l'ésser posseïts del dimoni; més por ens haurà de fer el pecat, perquè ens fa esclaus de Satanàs en aquest món i ens prepara l'Eterna esclavitud de l'infern: Fugim, doncs, del pecat.

Què pot donar l'home a canvi de la seva ànima?
L'ànima solament és una; si ella és salva, es tot salvat.

Patró de la setmana: Sant Ciril de Jerusalem.

En els primers segles de l'Església, durant el temps de Quaresma els catecúmens eren confiats a la cura d'un prevere, qui cuidava d'instruir-los. Talment com Sant Crisòstom a Antioquia, i S. Agustí a Hippona, S. Ciril acomplia aquestes funcions

a Jerusalem. Encara aquí podem llegir gairebé totes les explicacions catequístiques, tan pietoses i plenes de saviesa divina que el Sant predicava diàriament durant les 7 setmanes abans de Pasqua, entre les hores de Prima i Tercia. Hi explica les

Santes Escripures, i després el Símbol o Credo, article per article.

Elevat a bisbe de Jerusalem hagué de sofrir, talment com el Senyor durant sa vida pública, incomptables injustícies i persecucions. Desterrat tres vegades pels heretges Arrians que negaven la divinitat de Jesucrist, ell afirmà sempre amb fermesa aquest gran dogma, i fou resituït amb honor al seu seial per l'emperador Teodosi. Llavors governà tranquilament la seva Es-

glésia, i profetitzà que els esforços que feia Julià l'Apòstata per refer el Temple de Jerusalem serien en va. Assistí al segon Concili de Constantinoble en el qual fou condemnada novament l'heretgia Arriana, i morí l'any 386.

Santifiquem per la penitència els nostres esperits i els nostres cors, per tal que en arribar la Pasqua de l'ànima, meresquem d'ésser participants de la divina natura.

Només són feliços els bons, els savis i els sants; però els sants ho són més que els altres; tan apta per a la santedat és la naturalesa humana!

VOLVES MORALS I CATEQUÍSTIQUES

«En nom del Pare, del Fill
i de l'Esperit Sant. Amén.»

Germans: Ja tenim bandera!

Exèrcit sense bandera, dia sense sol, barca sense timó, cos humà sense ànima...!

Nosaltres ja en tenim gràcies a Déu!

Quan érem infants, ens acontentàvem d'un esquinç de paper gallejant al grat del vent dalt d'una canya... Nostra bona mare, però, ens n'issava una de venerable sobre el front, amb una branca florida que a faisó de clau d'or segellava nostres llavis i s'allargava com una arrel viva fins als plecs més íntims del cor en signar-se damunt del pit. I nostra intel·ligència, bo i essent encara herma de tota humana percepció, llegia l'inscripció que obria nostres llavis de clavell carmí:

«En nom del Pare, del Fill,
i de l'Esperit Sant. Amén.»

Els bons cristians l'issen damunt el pal de la barqueta del seu cor, en emprendre la tasca diària mar endins de la vida; amb Ella, com amb altra clau d'or, tanquen el sepulcre del llit llur en anar-se'n, al vespre, a descansar, i no es descuiden mai d'onejar-la en emprendre una feina o obra...

En encetar aquestes breus converses amb els cristians lectors de la *Fulla Parroquial*, ens plau, també, d'aixecar-la ben enlaire, per tal que ens aixoplugui a tots i ens guï amb la seva Llum divinal.

«En nom del Pare, del Fill,
i de l'Esperit Sant. Amén.»

«Al cap i a la fi no es troba en la vida res més que allò que s'hi ha possat». «El que sembla vents, recull tempestats.» Quina responsabilitat no serà la d'aquells que empren els llurs talents, càrrecs i posició en fomentar la causa del mal quan podrien ésser apòstols del bé i conquerir-se una eterna glòria! Més els valdria no haver nascut!.—(Ernest Mirall).

PLANA PARROQUIAL

Santa Pau

Avui: A la missa de 2¼ de 9, funció dels 7 Diumenges a S. Josep. A la tarda, rosari, via-crucis i estació de la Butlla.

Defunció: Dia 8, morí, rebuts els Auxilis Espirituals, Carme Serrat Bartrolí, casada, de 47 anys, de Buch. L'endemà se li feu l'enterro i funerals. També se li dirà una novena de misses. *En pau descausi.*

Funerals: Dijous a les 8, es faran per Francisco Fàbrega. E. P. D.

La Cot

A la tarda: Doctrina, rosari i via-crucis.

Bateig: Dia 4, M.^a dels Dolors, Miquela, Esperança, filla de Josep Costa i Àngela Padrosa, de Grill.

Misses encomenades: Una per a cada un dels difunts: Salvador Basols, Joan Plana, Bartomeu Font, Esteve Sala, i Joan Font; 1 a S. Anton, 1 a les ànimes i 2 per dos devots.

Batet

Avui a la tarda: A les 2, estació de la Butlla, Via-Crucis, devoció dels 7 diumenges a S. Josep i doctrina.

Viàtic: Ha sigut portat a Miquel Planella.

Oficis: 1 per les obligacions de Maria Canal; 1 per les de La Fage-lla; 1 a S. Antoni per Damas Masó.

Misses: 3 per Salvador Masllorens i 1 per un devot.

A fi de facilitar el compliment pasqual, diumenge vinent i el dia de S. Josep, hi haurà un sacerdot foraster.

Cellent

Tarda: Doctrina, rosari i Via-crucis.

MANERA DE CONFESSARSE

Agenollat davant d'un Sant Crist, resa un Parenostre al bon Jesús i tres Ave-maries a la Mare de Deu per a que sàpigas recordar, avorrir i confessar els teus pecats. Fes dessaguida l'*examen* i rumia bé els pecats que has fet, anant seguint els Manaments de la Llei de Deu i de l'Esglesia i les obligacions del teu estat. Vejas *quins* has comés i *quantes* vegades de cert, o aproximadament, si no pots precissà el *número*.

Seguidament de pensar els pecats, demana perdó a Deu, considerant una estoneta aquestes tres coses: pecant, m'he tancat *el Cel*; pecant, m'he obert *l'Infern*; pecant, he *Crucificat de nou a mon Deu.....!*

Recorda finalment que vas a confessar *els teus pecats* i nò a contar *histories*, ni a ocupar-te dels pecats dels *altres*. Confessa't bé, que amb la confessió ben feta es fan les paus amb Deu i l'ànima resta tranquil·la. Sobretot en res enganyis al confessor. que seria enganyar-te a tu mateix; mes a Deu ningú l'engauya.
